

Entrevista a Mari Pau Huguet, presentadora del nou matinal de TV3

“Bon dia, Catalunya”

TV3 obre franja horària amb *Bon dia, Catalunya*, un *magazine* matinal conduït per Mari Pau Huguet i Ramon Pellicer. Un programa que torna a portar a la llar la noia de Catalunya. Abans era cafè. Ara serà cafè amb llet i briox.

A partir del 2 de novembre, Mari Pau Huguet, juntament amb Ramon Pellicer, presenta el matinal de TV3, *Bon dia, Catalunya*. Accepta, així, un nou envit: obrir una franja horària fins ara inexistent a Televisió de Catalunya.

—*¿Quins són els principals hàndicaps d'un programa matinal?*

—Professionals, em penso que cap. Personals..., que m'he de llevar d'hora. Sóc una persona que funciona molt de nit i hauré de capgirar una mica el meu equilibri. D'entrada, és un problema fins que no entri en rodatge. Matinar..., llevar-me a les quatre del matí per arribar aquí a les cinc, ho veig complicat per al meu estat d'ànim, perquè a aquella hora vaig 'zombi' del tot. Però un cop hauré entrat en la dinàmica el que em costarà serà sortir a la nit.

—*¿Com es canalitza el poder que li dona entrar a les cases cada dia durant una hora i mitja?*

—Sent una mica com ets tu personalment; mirant d'esbrinar —això ens ho dirà el temps— qui hi ha a aquella hora veient la tele; tractant temes que interessin la gent i fent una combinació al més perfecta possible entre la persona que diu el bon dia i la persona que el rep. I el canal ha de ser la naturalitat i el voler explicar coses. De comunicar, en definitiva.

—*En el programa comptarà amb un equip de col·laboradors, molts dels quals ja tenia en l'espai anterior. ¿S'hi trobarà com a casa?*

—Sens dubte; és una frase que no podem oblidar. Són aquells amics que vas deixar de veure i que ara retrobes. Ens hem fet una mica tots el mateix lloc i provarem això, que sobretot la gent, no diré que es trobin com a casa, perquè ja s'ha acabat la història, però sí que es trobi bé amb nosaltres.

—*Una altra cosa és llevar-se de bon humor cada matí...*

—... i no sempre passa. M'he de llevar

de bon humor i a tres quarts de nou dir bon dia amb un somriure d'aquells... M'hi hauré d'acostumar, perquè quan em llevo he de fer tot un procés abans d'imaginar que ha de començar una jornada. Sóc d'aquelles que es queda davant la dutxa i pensa: “Ara t'has de dutxar, a veure, passos a seguir...” No sóc una persona mecànica de matí, però és qüestió d'habituar-m'hi, i hi ha molta gent que em diu que quan em desperto al matí estic de bon humor... depèn de com hagi dormit. Puc estar de mal humor si no tinc res a fer o puc estar-hi amb les persones que estan al meu costat, però quan estic davant una pantalla, me l'he d'empassar.

—*¿On està la diferència entre aquest matinal i els matinals d'altres televisions?*

—Amb la competència, hi compto molt secundàriament. Es a dir, miro de fer la meua feina al millor possible, sense pensar en els altres.

—*¿El paper que feia a Com a casa li va atorgar una certa fama de noia tovetta. ¿Què en pensa?*

—És cert, però em penso que és una fama equivocada. Aquella hora no et permet de ser agressiva, potser a les deu de la nit sí que ho pots ser una mica més... Jo penso, i ho defenso, que a vegades amb un somriure, sense ser beneït, o amb una frase inacabada es poden treure moltes més coses que no sent directa. No sé si això és ser tova; per part meua no en tenia la intenció. Tampoc no feia entrevistes de descobrir grans coses; potser no era tant la notícia com la part humana de la persona. No em molesta que m'hagin dit tova, perquè sé que no ho sóc i la gent que em coneix saben que no en tinc un pèl; crec que no ho han interpretat bé. Més aviat... ho sóc quan convé, però quan m'enfado tinc el meu geni.

—*¿Quin personatge representa a la televisió?*

—Cap, no sóc actriu.

—*¿És així en la realitat de cada dia?*

—Sí. Potser sóc més esbojarrada que no represento a la tele. Sóc bastant cabra, miro de divertir-me molt. Però també sóc bastant pausada... Represento la Mari Pau Huguet.

—*¿En això, entre altres coses, es basa va l'èxit de Com a casa?*

—Potser sí que era un factor, però dins un conjunt de coses. L'èxit crec que era, d'una banda, el decorat, cosa que potser poca gent s'ha plantejat, però que l'espectador ha captat. El fet de voler demostrar que estàs tranquil·la i que és una hora en què prens cafè... més o menys tothom fa el mateix en aquella hora. I tot el ventall de gent que hi havia, molt natural, que no anaven de res i que intentaven de comunicar de la manera més senzilla i més planera, sense grans elucubracions. Potser el meu granet de sorra és el fet de ser bastant senzilla i natural. Jo el que no vull és anar d'estrella, sinó de fil conductor entre els convidats.

—*Un programa d'aquest tipus, de caire casolà, pot agradar molt o gens, ¿no hi ha punt mitjà?*

—Em sembla bé que no n'hi hagi, perquè això vol dir que l'espectador sap molt bé el que vol. M'estimo més que em diguin: “M'agrada molt el programa” o “No m'agrada gens, és horrible”, que no: “Sí, bé, no està malament”. És millor sense dubtes ni ambigüitats, perquè així jo tampoc no dubto. També és veritat que m'agradaria trobar algú que em digués que no li agrada gens. He donat prou confiança a la gent perquè em diguin: “Escolta, Mari Pau, ahir portaves un vestit molt lleig”.

—*Parlant de la roba, que també va guanyar-se força adversaris...*

—... vaig descobrint un munt de coses!

—*¿Se la triava vostè?*

—Mira, a TV3 hi ha un departament de direcció artística, que s'encarrega, entre altres, d'escollir la roba... però és evident

"Et fa molta gràcia quan obres telèfon i reps trucades de Castelló, València, Palma... i el somriure se t'obre més perquè penses que estan més lluny".

ARXIU

que nosaltres hi dèiem la nostra. Hi havia de tot, coses que deies: "Això no m'ho poso" i et deien: "Va, per un dia no passa res". S'ha d'entendre que a l'hora que es feia el programa tampoc no podies portar roba de nit; tot entrava molt en el terme casolà... Com anava vestida a *Com a casa* és, en teoria, com vesteixo jo a aquella hora de la tarda. No vaig voler seguir la moda fil per randa, perquè en sóc bastant contrària, però també es cert que s'ha de donar una imatge per televisió i que no sempre pots anar com tu voldries. És clar que, amb això del vestir, no pots agradar a tothom.

—*Juntament amb Marta Ferrussola, ¿és el prototip de dona catalana?*

—No m'ho havien dit mai això. ¡Uuuf! Mira, m'han dit quasi de tot: la noia que tots els nois voldrien tenir—cosa que em fa molta gràcia—, la filla que tots els pares voldrien tenir... Potser sí que darrere tot això em veuen com aquella nena que tothom voldria tenir a casa seva. Escolta, jo he d'estar molt contenta si em veuen així, però no m'ho puc creure i els meus pares són els primers que diuen: "Que

ens ho preguntin a nosaltres". Que em vegin així m'afalaga, però penso que m'han vist amb massa bons ulls, que també m'agrada, però... Jo em conec i sé que moltes vegades la gent s'enfada amb mi: "És que ets molt recta, molt exigent amb tu mateixa i amb els altres..."

—*Però se l'estimen molt, ¿no?*

—Això diuen. Rebo bastantes cartes, tampoc munts, no creguis que em tiro una flor... però són fidels, et feliciten pel teu aniversari, et truquen per desitjar-te bones vacances, bon Nadal... Són gent que formen part de la família. Hi ha gent que fins i tot ha vingut a veure'm al poble, quan hi estiujava amb els pares. No em coneixien de res, però sabien que era d'allà i quan hi passaven deien: "Anem a veure si hi ha la Mari Pau", cosa que em sorprenia i m'alegrava molt. Segur que també tinc detractors, que no em voldrien veure ni en pintura. Però això també passa sense sortir a la televisió.

—*¿Quin públic té al cap per al Bon dia, Catalunya?*

—Doncs, hi tinc un interrogant molt gros... una mica conseqüència del *Com a*

Regine's (París) o la fidelitat

Va néixer fa 29 anys a Estopanyà (Baixa Ribagorça) i la seva experiència professional va començar a Lleida, a Ràdio Terraferma, de la Cadena 13, on va presentar programes musicals, *magazines* i informatius.

L'any 1986 va entrar a TV3 com a conductora de continuïtat—"la millor loteria que m'hagi tocat mai"—. Va intervenir en els concursos *Filiprim*—al capdavant del "Concurs de les imatges"— i *Migdia*. En acabat, va presentar l'espai informatiu *De vacances*.

Durant un any va presentar el programa *Mag Magazine*. I després es va convertir en la noia de Catalunya al volant del programa *Com a casa*. I el festeig va durar tres anys.

Encara que creu que "l'èxit és un cosa passatgera, que en qualsevol moment, plinc!, s'ha acabat", ara és el cuquet que més pessigolles li fa a la sang. Un vici. Potser per això, per ella, la popularitat és sinònim de fer amics.

—*¿És mitòmana?*

—No gaire.

—*¿Li agrada cuinar?*

—No tinc temps. Dino a la tele: amanides, verdures, fruita i coses a la planxa. Però m'agradaria tancar-me a casa, un cap de setmana, i anar provant coses.

—*¿Passatemps preferits?*

—Llegir, passejar i m'agrada molt ballar i dormir.

—*¿De quin signe és?*

—Lleó, però m'han dit que amb el temps pesarà més l'ascendent: Verge. Encara que no crec gaire en aquestes coses.

—*¿Com es definiria?*

—Diuen que simpàtica i a vegades ho sóc. Agradable, senzilla i exigent amb mi mateixa i amb els altres. Esbojarrada, però també molt analitzadora.

—*¿Perfum?*

—Regine's (París), des de fa dos anys. En això sóc bastant fidel.

—...

—Vaja, amb tot ho sóc bastant.

—*¿Es fia de l'amor a primera vista?*

—No gaire. Me'n puc fiar després d'un coneixement més profund. Així d'entrada... Uff!, toco molt de peus a terra. Aleshores, quan ho veig segur, dic: "Bé, ara deixa volar la imaginació". No m'enamoro de cop i volta.

Aquest ha estat el "cop". Haurem d'esperar el "recop".

J. M.

"Potser sí que darrere tot això em veuen com aquella nena que tothom voldria tenir a casa seva".

ARXIU

casa, perquè quan el vam començar dèiem: "Mira, agafarem la senyora que és a casa a aquella hora, la que ha d'anar a buscar els nens a l'escola, però que encara no ha sortit, la gent gran..." I amb el pas del temps, ens adonarem que també agafàvem aquella gent que feia jornada intensiva —que a aquella hora dinava—, o els estudiants que tenien horari de matí. Recordo que el doctor Corbella comentava que s'havia adonat molt de l'audiència que teniem quan havia de dedicar un llibre. Per tant, ara penso que pot haver-hi aquella gent que a tres quarts de nou encara no ha anat a treballar —que obre la botiga a les deu—, els estudiants que entren a quarts de deu o la gent que pugui estar-se a casa tot el dia.

—*¿Ha pensat que el programa també es veurà a les Illes i al País Valencià?*

—Sí, igual que *Com a casa*. I em fa molta il·lusió, perquè la gent de les Illes sempre ha estat molt fidel. Vaig estar a Mallorca aquest estiu i la gent et deia que et veien a la televisió. Com la gent del País Valencià, et fa molta gràcia, sobretot, quan obres telèfon i reps trucades de Castelló, València, Palma de Mallorca i el somriure se t'obre més perquè penses que estan més lluny... No faig distincions, qualsevol espectador, sigui d'on sigui, és benvingut.

Joan Mari

Qui matina *magazina*

Bon dia, *Catalunya* és un *magazine* d'actualitat que complementa la franja matinal que, a partir del 2 novembre, s'ha posat en marxa a TV3. Mari Pau Huguet i Ramon Pellicer presentaran el programa, que tindrà una durada d'una hora i mitja —de tres quarts de nou a un quart d'onze— i que s'emetrà íntegrament en directe, de dilluns a divendres.

A la primera part de *Bon dia, Catalunya* hi haurà, diàriament, anàlisi de la informació més immediata, amb la "Lectura comentada de diaris", feta per un periodista; "Tertúlia" amb dos o tres contertulians que variaran periòdicament, moderada per Ramon Pellicer, i d'una durada de 30 minuts, i una "Entrevista" d'un personatge d'actualitat, en aquest cas feta per tots dos presentadors.

La segona part del programa, que comptarà amb elements més propis d'un *magazine*, constarà d'uns espais diaris i d'uns altres de setmanals. Quant als diaris: "L'almanac" informará, amb suport gràfic, de les onomàstiques, dels aniversaris de personatges famosos i de l'horòscop; "El gimnàs", amb cinc minuts d'exercici físic i consells per a matenir-se en forma, conduït per Margarida Casanovas; "Cuina de mercat", en què Llorenç Torrado anirà cada dia al mer-

cat per aconsellar-nos els millors productes de la temporada i suggerir-nos algunes receptes; i "TV3 avui", amb imatges, comentaris i entrevistes sobre la programació de TV3 i recomanacions sobre el que més es destaquí del dia.

Pel que fa al espais setmanals: dilluns, "Línia oberta", en què un convidat respondrà les qüestions que li plantegin els telespectadors sobre un tema determinat; periòdicament, el cap de programes de Televisió de Catalunya, Oleguer Sarsanedas, atindrà les trucades interessades en la programació de TV3 i del Canal 33; dimarts, "Relacions personals", que tractarà, amb la col·laboració de Joan Corbella, de la persona i del seu entorn de relacions, valors i sentiments; dimecres, "L'edat de créixer", un espai coordinat per Ramon Vilalta, que abordarà tot allò relacionat amb la infància; dijous, "Saber estar", amb els consells de Teresa Gimpera relatius a la vida en societat; i divendres, "La vida en rosa", en què els personatges famosos més habituals de les revistes del cor passaran pel filtre de Teresa Berengueras, i "Tendències", un espai dedicat a la moda i conduït per Mari Pau Huguet. Vaja, com a casa.

J. M.